

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΙ ΔΑΣΟΣ - ΜΠΟΥΛΑΝΤΟΖΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΥΘΑΙΡΕΤΑ!

ΑΥΘΑΙΡΕΤΗ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΗ ΔΟΜΗΣΗ

Ο έμπειρογνώμων κ. Βασίλειος Κοκοτσάκης, εν άποστρατεία Άξιωματικός τής Πυροσβεστικής, σέ συνέντευξή του στον δημοσιογράφο κ. Σαχίνη, στον ραδιοσταθμό «98,4 radio», στις 25 Ιουλίου 2018, ανέφερε χαρακτηριστικά για την τεράστια τραγωδία στην Άνατολική Άττικής: *«είχαμε μιάν πυρκαγιά σέ δάσος, δέν είχαμε μιάν πυρκαγιά σέ άστικό ίστό [...] έάν δεíte την φωτογραφία του χώρου πριν την πυρκαγιά, φαίνεται ένα δάσος, έάν την δοϋμε, λοιπόν..., αν θα δεíte την πυρκαγιά τί άποκάλυψε, φεύγοντας τὰ πεύκα άποκαλύφθηκαν τὰ σπίτια»*. Άναφερόμενος στην πυρκαγιά στο Μάτι έπεσήμανε ότι *«τò έντονο φαινόμενο στην περιοχή 'Μάτι' ήταν ó άπόλυτος αίφνιδιασμός και είναι προφανές ότι όλα τὰ ένδεχόμενα σχέδια έγκαιρης προειδοποίησης και έκκένωσης κατέρρευσαν»*. Κατὰ τον κ. Κοκοτσάκη, τò γεγονός ότι μεταξύ τών πολλών δεκάδων θυμάτων δέν υπάρχουν άνδρες τών Σωμάτων Άσφαλείας, άφοϋ ή φωτιά προφανώς δέν κάνει διακρίσεις, καταδεικνύει ότι *ή ταχύτητα του πυρίνου φαινομένου ήταν τόσο έντονη, ώστε οί πυροσβεστικές δυνάμεις δέν πρόλαβαν καν να βρεθοϋν στην περιοχή*.

Ο καθηγητής Δυναμικής Τεκτονικής και Έφαρμοσμένης Γεωλογίας κ. Εϋθύμιος Λέκκας, μιλώντας στον ραδιοφωνικό σταθμό του Άθηναϊκού-Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων «Πρακτορείο 104,9 FM», την ίδια μέρα, αναφερόμενος στην πολύνεκρη πυρκαγιά στο Μάτι, άφοϋ σημείωσε ότι *«ή μεγάλη πρόκληση είναι να διερευνήσουμε γιατί τόσοι άνθρωποι χάθηκαν σέ μιάν τόσο μικρή πυρκαγιά, γιατί ήταν μικρή ή πυρκαγιά άπό άποψη διαστάσεων. Είναι 100 φορές μικρότερη άπό την πυρκαγιά που είχε έκδηλωθει στην Ήλεία τò 2007»*, έπεσήμανε ότι *«κατὰ μήκος τής διαδρομής τής πυρκαγιάς [...] ήταν οί δρόμοι οί πολεοδομικοί, ήταν ή ανάπτυξη τών σπιτιών. Τò έγκλημα που υπάρχει στην περιοχή που έπλήγη ήταν ότι δέν υπήρχαν δίοδοι διαφυγής, δέν υπήρχαν έγκάρσιοι δρόμοι παρά μόνο δρόμοι-παγίδες. Κατὰ μήκος τών δρόμων υπήρχαν άδιέξοδα είτε στην άκτογραμμή είτε σέ άλλα σημεία και αυτό έγκλώβισε ούσιαστικά τους κατοίκους και είχαμε όλα αυτά τὰ θύματα»*.

Η άρχιτέκτων, μηχανικός, πολεοδόμος και χωροτάκτης κ. Μαργαρίτα Καραβασίλη, πρώην Ειδική Γενική Γραμματέας Έπιθεωρητών Περιβάλλοντος, σέ συνέντευξή της στο ραδιόφωνο «real fm», πάλι την ίδια μέρα, άποκάλυψε πώς καταλήξαμε σέ αυτήν την τραγωδία εξαιτίας τής χρόνιας

πολεοδομικής άνομίας που έπικρατεί στην περιοχή. Η κ. Καραβασίλη καταγγέλλει: «Μᾶς πίεζαν νά πολεοδομηθεῖ τὸ σύμπαν. Εἶχα κι ἐγὼ πιέσεις που ἦταν ἀδύνατο νά δεχθῶ. Ἀργότερα, στὶς τροποποιήσεις που ἔγιναν ὑπῆρξαν ἐντάξεις γιὰ νά συμπληρωθεῖ ὁ σχεδιασμός με δασικὲς ἐκτάσεις που ἀποχαρακτηρίστηκαν σὲ ἀγροτικὴ γῆ κ.λπ.». Γιὰ τὴν κατάσταση που ἐπικρατοῦσε στὸ Μάτι ἀνέφερε ὅτι «στὸ Μάτι οἱ δρόμοι δὲν ἐπαρκοῦσαν. Ὑπῆρχε τὸ ζήτημα ὅτι ὅλη ἡ ζώνη αἰγιαλοῦ-παραλίας εἶχε ἀποκλειστεῖ ἀπὸ ξενοδοχεῖα, κτίρια καὶ μάντρες, παρότι ἡ νομοθεσία προβλέπει πὼς πρέπει τὰ κτίρια νά εἶναι 100 μέτρα ἀπὸ τὴν παραλία». «Εἶναι ζήτημα πολιτικὸ με 'π' κεφαλαίο. Ἔχει νά κάνει με τὴν πολιτικὴ γιὰ νά προστατεύσεις τὸν φυσικὸ πλοῦτο, ἀλλὰ κυρίως τοὺς πολίτες, ἂν τοὺς ἀφήνεις νά χτίζουν μέσα σὲ ρέματα καὶ δάση, δὲν τοὺς φροντίζεις. Ἄνθρωποι ἐγκλωβίστηκαν γιὰ δὲν βρήκαν δρόμους διαφυγῆς». Καὶ κατέληξε λέγοντας: «Αὐτὴ τὴ στιγμή καὶ μετὰ ἀπὸ ἓνα σωρὸ νομοθεσίες που ἔδωσαν δικαιώματα σὲ αὐθαιρετούχους, πρέπει ὁ σχεδιασμός μας νά εἶναι φιλικὸς πρὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴ φύση, νά δοῦμε τὴν ἀρμονικὴ συμβίωση καὶ ἐν προκειμένῳ, ὅταν εἶναι ὅλα χτισμένα δὲν μπορεῖς νά γκρεμίσεις. Πρέπει νά ὑπάρξει σχέδιο διαφυγῆς με ὑποδομές. Παράλληλα πρέπει νά διασφαλιστοῦν τὰ δάση καὶ νά ἀποφασιστοῦν κατεδαφίσεις, ὅπου εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητο νά γίνουν. Πρέπει νά ἐφαρμοστεῖ ὁ σχεδιασμός ἄμεσα, ἐδῶ καὶ τώρα. Καὶ νά ὁλοκληρωθοῦν, ἐπιτέλους, οἱ δασικοὶ χάρτες, νά τελειώνει αὐτὸ τὸ πράγμα πιά».

Ἡ τραγωδία στὴν Ἀνατολικὴ Ἀττικὴ κατέδειξε ἀφ' ἑνὸς τὸ ἄθλιο πολεοδομικὸ καὶ χωροταξικὸ καθεστῶς που ἐπικρατεῖ στὴν περιοχή καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν πλήρη ἀνικανότητα τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ νά προστατεύσει τοὺς πολίτες. Ἡ ἀστραπιαῖα ἐξέλιξη τῆς πυρκαγιάς, ἡ παντελὴς ἀδυναμία τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν πρόληψή της καὶ τὴν κινητοποίησή τους καὶ τὸ χωροταξικὸ χάος εἶχε ὡς τραγικὸ ἀποτέλεσμα χιλιάδες ἄνθρωποι νά ψάχνουν ἀπεγνωσμένα δίοδο σωτηρίας ἀπὸ τὴν κόλαση πυρὸς που ἐνέσκηψε στὸ Μάτι. Οἱ κρατικὲς ἀρχὲς κατελήφθησαν ἐξ ἀπήνης καὶ ἦταν ἐντελῶς ἀνέτοιμες νά ἀντιμετωπίσουν τὴν κατάσταση ἐφαρμόζοντας ἓνα σχέδιο ἀσφαλοῦς ἐκκένωσης, με ἀποτέλεσμα πολλὲς δεκάδες ἄνθρωποι νά βροῦν φρικτὸ θάνατο στὴν προσπάθειά τους νά σώσουν ἀβοήθητοι τὴν ζωὴ τους ἢ νά ἐγκλωβιστοῦν στὶς οἰκίες τους, ἐνῶ ὀρισμένοι ἀπὸ αὐτοὺς, ἀφοῦ κατόρθωσαν νά φθάσουν στὴν παραλία τελικῶς νά πνιγοῦν ὕστερα ἀπὸ πολὺωρες προσπάθειες νά κρατηθοῦν στὴν ἐπιφάνεια. Μποροῦμε νά φαντασθοῦμε τὸν ἀριθμὸ τῶν νεκρῶν ἐάν ἡ πυρκαγιὰ ἐκδηλωνόταν τὸ Σαββατοκύριακο.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΕΝΩΣΗ

Δεδομένου ὅτι τὸ ζήτημα ἦταν, τελικῶς, ἡ ἐκκένωση τοῦ Ματιοῦ, ἐν μέσῳ αὐτῆς τῆς πρωτοφανοῦς καταστροφῆς σοβεῖ ἡ διαμάχη μεταξὺ τῶν ἀρχῶν γιὰ τὸ ποιὸς ἦταν ὁ ἀρμόδιος φορέας γιὰ νά

έκκενώσει βάσει τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου τὴν περιοχή: ἡ Περιφέρεια, ὁ Δήμος, τὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Πυροσβεστικῆς, ἡ Γενικὴ Γραμματεία Πολιτικῆς Προστασίας, τὸ Ὑπουργεῖο Δημοσίας Τάξεως, ὁ Χατζηπετρῆς; Ποιός;

Ὡστόσο, ἡ διαδικασία ἐκκενώσεως εἶναι καταλεπτῶς καταγεγραμμένη σὲ σχετικὴ ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν πρὸς τὴν Γενικὴ Γραμματεία Πολιτικῆς Προστασίας στὶς 25/5/2018, ὑπὸ τὸν τίτλο: «Σχέδιο δράσεων Πολιτικῆς Προστασίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση κινδύνων λόγω δασικῶν πυρκαγιῶν».

Στὴν παράγραφο 5.13 τῆς ἐν λόγω ἐγκυκλίου, μὲ τίτλο «Κατευθυντήριες ὁδηγίες γιὰ τὴ λήψη ἀπόφασης», ἀναφέρεται συγκεκριμένως καὶ λεπτομερῶς ποιός λαμβάνει τὴν ἀπόφαση ἐκκενώσεως καὶ πῶς:

Ὁ μόνος ἀρμόδιος νὰ εἰσηγηθεῖ τὴν ὀργανωμένη προληπτικὴ ἀπομάκρυνση στὶς περιπτώσεις τῶν δασικῶν πυρκαγιῶν εἶναι ὁ ἐκάστοτε Ἐπικεφαλῆς Ἀξιωματικὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο ὡς συντονιστῆς τοῦ πυροσβεστικοῦ ἔργου, ἔχοντας τὴν εὐθύνη περιορισμοῦ τῶν ἐπιπτώσεων ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη τῆς καταστροφῆς σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο. Στὰ πλαίσια αὐτὰ προτείνει ἐγκαίρως καὶ ἐπακριβῶς τὰ ὄρια τῆς περιοχῆς ποὺ θὰ χρειαστεῖ νὰ υλοποιηθεῖ ἡ δράση, μὲ βάση τὴν ἀναμενόμενη συμπεριφορὰ τῆς πυρκαγιάς. Ὁ Δήμαρχος, ἔχοντας ὑπόψη τὴν ἀνωτέρω σχετικὴ εἰσήγηση, καθορίζει ἄμεσα σημεῖο συγκέντρωσης (σὲ ἀσφαλῆ χώρο), στὸν ὁποῖον ὀφείλουν νὰ προσέλθουν οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν φορέων ποὺ κύρια ἐμπλέκονται (ΕΛΑΣ, ΠΣ, ΕΚΑΒ, ὑπεύθυνος Πολιτικῆς Προστασίας), ἢ ἐὰν αὐτὸ δὲν εἶναι ἄμεσα ἐφικτὸ, οἱ ἀναπληρωτές τους». Καὶ παρακάτω ἀναφέρονται ὅλες οἱ σχετικὲς λεπτομέρειες τῆς διαδικασίας ἐκκενώσεως (βλ. συνημμένη ὀλόκληρη τὴν ἐγκύκλιο σὲ μορφή PDF ἀπὸ τὸν ἱστοτόπο τῆς Γενικῆς Γραμματείας Πολιτικῆς Προστασίας, <https://www.civilprotection.gr>).

Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΟΡΓΙΟΥ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΟΛΙΓΩΡΙΑΣ

Ἡ ἐπὶ κλήση τοῦ δυνατοῦ ἀέρος δὲν ἀποτελεῖ δικαιολογία. *Τὰ καιρικὰ φαινόμενα εἶναι προβλέψιμα καὶ οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν τὶς μετεωρολογικὲς προβλέψεις καὶ νὰ προετοιμάζονται καταλλήλως. Ἡ ὑπόψια τοῦ ἐμπρησμοῦ, ἀκόμη κι ἂν ἀποδειχθεῖ βάσιμη, δὲν ἀποτελεῖ ἐπίσης δικαιολογία. Οἱ ἐμπρηστὲς γνωρίζουν, ἀσφαλῶς, τὶς καιρικὲς καὶ τοπικὲς συνθήκες καὶ δροῦν ἀναλόγως. Τὸ ζήτημα εἶναι κατὰ πόσον ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς εἶναι προετοιμασμένος νὰ ἀντιμετωπίσει καιρικὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα εὐνοοῦν τὴν ἐκδήλωση πυρκαγιάς, καὶ τὴν δράση ἐμπρηστῶν. Ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς δὲν ἀδυνατεῖ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὰ καθήκοντά του ἐξαιτίας τῶν εἰδικῶν καιρικῶν φαινομένων, τῶν ἐμπρηστῶν ἢ τοῦ νομοθετικοῦ πλαισίου ποὺ διευκολύνει τὴν καταπάτηση καὶ*

τὴν ἀποψίλωση τῶν δασῶν, ἀλλὰ ἐπεὶ εἶναι ἀπροετοίμαστος γιὰ νὰ τὰ ἀντιμετωπίσει, ἐξαιτίας τῆς ἀνεπάρκειας τῶν δομῶν καὶ τῆς ἐκάστοτε ἀνικανότητος τῶν ὑπευθύνων. Τὸ πρόβλημα δὲν ἀντιμετωπίζεται μὲ τίς φιλότιμες προσπάθειες μεμονωμένων ἀτόμων ποὺ συμμετέχουν στὴν πρόληψη, τὴν πυρόσβεση καὶ τὸν συντονισμό.

Στὴν περίπτωση τῆς πυρκαγιᾶς στὸ Μάτι τὸ παρανάλωμα πυρός ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ *συνδυασμοῦ τῆς αὐθαίρετης δόμησης καὶ τῆς ἀδράνειας τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ*. Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις αὐτὸς ποὺ φέρει τὴν εὐθύνη εἶναι τὸ κράτος, καὶ συγκεκριμένα τὸ ἐγκώριο διεφθαρμένο πολιτικὸ σύστημα καὶ οἱ κυβερνήσεις ποὺ τὸ διαχειρίζονται καὶ τὸ ἀναπαράγουν. Γιὰ τὴν ἀνυπαρξία ἀναγκαίων μέτρων, μὲ ἀποτέλεσμα μία πυρκαγιά ἀπὸ ἐν δυνάμει καταστροφή νὰ μετατραπῆ σὲ ἐν ἐνεργείᾳ τραγωδία, δὲν γεννᾶται λόγος γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ εὐθύνη τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖο κάθε φορὰ ὑποστασιοποιεῖται στὴν ἐκάστοτε κυβέρνησι. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν δημιουργία ἐνὸς οἰκισμοῦ μὲ αὐθαίρετη δόμηση καὶ ἄναρχη χωροταξία ἐντὸς δασικῆς περιοχῆς ὑπεύθυνος εἶναι τὸ κράτος, διότι αὐτό, προφανῶς, εἶναι τὸ καθ' ἕλην ἀρμόδιο γιὰ τὴν κατάστασι στὴν ὁποῖα βρίσκεται ἡ ἐπικράτεια τῆς χώρας.

Τὸ κράτος, μὲ τοὺς ποικίλους φορεῖς του καὶ ἐκπροσώπους του εἶναι αὐτὸ ποὺ ὄχι μόνον ἀποδέχθηκε τὴν κατασκευαστικὴ αὐθαιρεσία σὲ δασικὲς ἐκτάσεις ἀλλὰ καὶ ἔστησε ἓνα ψηφοθηρικὸ καθεστῶς συναλλαγῆς μὲ ἑκατοντάδες χιλιάδες αὐθαιρετοῦντες πολίτες προσαρμόζοντας ἀναλόγως τὴν νομοθεσία καὶ τὴν λειτουργία τῶν ἐλεγκτικῶν μηχανισμῶν. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸ πολιτικὸ κατεστημένο δημιούργησε ἓνα *σύστημα*, δηλαδὴ, ὅπως τὸ ὀρίζουν τὰ λεξικά, *ἓνα σύνολο στοιχείων ποὺ ἀλληλεπιδροῦν καὶ ἀλληλεξαρτῶνται*. Στὴν Ἑλλάδα, ὡστόσο, δὲν ὑπάρχει κράτος δικαίου, διότι ἓνα κράτος δικαίου δὲν τηρεῖ μονάχα τὴν νομιμότητα ἀλλὰ διαπαιδαγωγεῖ, διὰ τῶν πεπραγμένων του, τοὺς πολίτες στὴν τήρησι τῆς νομιμότητος.

Μὲ τίς δασικὲς πυρκαγιὰς εἴμαστε ἐπὶ γενεὲς ἐξοικειωμένοι ἀπὸ τὴν παιδικὴ μας ἡλικία. Ὡς ἀναλογισθοῦμε ἀπὸ τίς ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐκτάσεις δάσους ποὺ ἔχουν καεὶ πόσες ἀπὸ αὐτὲς ἔχουν ἀλλάξει χρήσι. Αὐτὸ διαπιστώνεται τόσο ἀπὸ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα, στὰ ὁποῖα εὐκόλα μπορεῖ νὰ ἀνατρέξει κανεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν προσωπικὴ μας ἐμπειρία. Ἀρκεῖ μιὰ ματιὰ στοὺς χάρτες τῆς Γεωγραφικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ (ἔχει καταγράψει πρὸ πολλοῦ καιροῦ ὀλόκληρη τὴν χώρα ὥστε ἡ στρατιωτικὴ εἰδικότητα τοῦ τοπογράφου νὰ ἔχει καταστῆ ἄνευ ἀντικειμένου) γιὰ νὰ δεῖ κάποιος τὴν ἐκτεταμένη οἰκιστικὴ δόμηση ποὺ ἔχει σημειωθεῖ σὲ δασικὲς ἐκτάσεις ἀπὸ τίς ἀρχὲς τῆς Μεταπολίτευσις ἢ ἀρκεῖ νὰ θυμηθοῦν οἱ μεγαλύτεροι πῶς ἦταν τὸ Μάτι τὸ 1974.

Ὑπὸ αὐτὲς τίς συνθήκες ἐδημιουργήθη καὶ ἐπαγιώθη ἐπὶ δεκαετίες ἓνα καθεστῶς ποὺ εὐνοοῦσε τὴν καταπάτησι τῶν δασῶν καὶ τὴν μετατροπὴ τους σὲ οἰκισμοὺς -καὶ ἄρα τοὺς ἐμπρησμοὺς μὲ

οικονομικά κίνητρα. Τὸ γενικότερο φαινόμενο τῶν ἐμπρησμῶν ὀφείλεται χονδρικῶς σὲ τρία αἷτια: α) τὴν φυσικὴ λειτουργία ἐνὸς δασικοῦ συστήματος (τὰ δάση κανονικὰ ἀναφλέγονται μόνον τοὺς καὶ ἡ φυσικὴ πυρκαγιὰ ἀποτελεῖ τὸν τρόπο ἀνανέωσης τοῦ δάσους), β) τὴν σύγκρουση μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ φύσεως ἐξαιτίας τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν, καὶ γ) τὶς πολλαπλές εὐθύνες τοῦ κράτους γιὰ τὴν προστασία τῶν δασῶν ὡς πρὸς τὴν πρόληψη, τὴν ἀντιμετώπιση τῶν πυρκαγιῶν καὶ τὸ νομικὸ πλαίσιο τῶν καταπατήσεων.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ δημιουργία ἐνὸς φαύλου κύκλου καθὼς τὰ στοιχεῖα αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἀλληλοτροφοδοτοῦνται καὶ ἀναπαράγονται. Τὸ κράτος ὀφείλει νὰ ἐκκενώνει ἰδιαίτερος εὐαίσθητες περιοχές, ὅπως τὸ Μάτι, ὄχι μόνον ὅταν ἐκδηλώνεται πυρκαγιὰ ἀλλὰ ἀπλῶς γιὰ προληπτικὸς λόγους κάθε φορὰ πὺ μπορεῖ νὰ συντρέχουν οἱ συνθήκες γιὰ τὴν ἀποφυγὴ μιᾶς τραγωδίας ὅπως ἡ σημερινή. Ὡστόσο, ἀρκεῖ νὰ ἀναλογισθοῦμε πόσες δεκάδες προληπτικὲς ἐκκενώσεις θὰ ἔπρεπε νὰ γίνονται κάθε καλοκαίρι ὄχι μονάχα στὸ Μάτι ἀλλὰ σὲ ἑκατοντάδες παρόμοιες περιοχές.

Η ΛΥΣΗ: ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΤΑΞΙΑΣ

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ καθεστώτος ἀυθαιρεσίας πὺ ἔχει παγιωθεῖ ἡ κατάλληλη λύση τοῦ προβλήματος ὑπακούει στὸ ρητὸ «οἱ δεσμοὶ δὲν λύονται, κόβονται!». Οἱ ὑψηλῶς ἱστάμενοι ἀρμόδιοι προσπαθοῦν νὰ ἀποσεύσουν τὶς εὐθύνες γιὰ τὴν ἀυθαίρετη δόμηση ρίχνοντάς τες στοὺς πολίτες πὺ ἀυθαιρέτησαν, τοὺς ὁποῖους, ὡστόσο, τὸ κράτος διὰ τῶν κυβερνήσεων φρόντισε παράνομως νὰ προστατεύσει μὲ ἀντάλλαγμα τὴν ψήφο τους, ἀντὶ νὰ γκρεμίσουν, ὡς ὀφείλαν τὰ ἀυθαίρετα καὶ νὰ ἐπιβάλλουν γερὰ πρόστιμα στοὺς παραβάτες. Ὅμως, τὸ κράτος εἶναι αὐτὸ πὺ ἔδωσε στοὺς κατόχους τῶν ἀυθαιρέτων τὶς πολεοδομικὲς ἄδειες. Ἀποσεύοντας τὶς εὐθύνες τους οἱ πολιτικοὶ καὶ ἐναποθέτοντάς τες στὸ σύστημα συναλλαγῆς μὲ τοὺς ψηφοφόρους, τὸ ὁποῖο οἱ ἴδιοι δημιούργησαν, προσπαθοῦν νὰ ἀποφύγουν τὴν τιμωρία τους. Ἡ ἐξίσωση εἶναι ἡ ἐξῆς: ὄλοι φταῖνε:, ἄρα δὲν φταίει κανένας, ἄρα δὲν τιμωρεῖται κανένας. Καὶ ἔτσι δὲν ἀλλάζει τίποτα ἀναμένοντας τὴν ἐπομένη τραγωδία κ.ο.κ. Ὁ ἐπιμερισμὸς τῶν εὐθυνῶν, γιὰ νὰ εἶναι δίκαιος, γίνεται ἀπὸ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω. ὅπως καὶ ὁ ἀνάλογος κολασμὸς γίνεται μὲ βάση τὴν θέση πὺ κατέχει κάποιος μέσα στὸ σύστημα.

Ἡ τραγωδία στὸ Μάτι θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσει τὴν ἀφετηρία γιὰ νὰ σκεφτοῦμε διαφορετικά, δηλαδὴ συλλογικά, κοινωνικά, καὶ ἄρα ἐθνικά. Ὁ κατεστραμμένος ἀυθαίρετος ἀστικός ἱστὸς πὺ βρίσκεται ἐντὸς τῆς δασικῆς ἐκτάσεως εἶναι τώρα μία μεγάλη εὐκαιρία νὰ γκρεμιστεῖ μιὰ γιὰ πάντα καὶ νὰ ἀποκατασταθεῖ ὁ δασικὸς χαρακτήρας τῆς περιοχῆς. Οἱ ἰδιοκτῆτες ἢ χρήστες ἀυθαιρέτων θὰ πρέπει νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν περιοχὴ καὶ νὰ μεταβοῦν σὲ νόμιμους οἰκισμοὺς. Αὐτὴ

θά ἦταν ἡ ἀφετηρία γιὰ τὴν μεγάλη ἀνατροπὴ σὲ ὅλες τὶς παρόμοιες περιοχές. Ἄν αὐτὸ εἶχε συμβεῖ ἐξ ἀρχῆς, μὲ ὅποιο πολιτικὸ ἢ προσωπικὸ κόστος, δὲν θὰ εἶχαμε θρηνήσει θύματα. Ἄν δὲν τὸ κάνουμε, τότε νὰ προετοιμαζόμεστε γιὰ νέο «Μάτι». Θέλουμε νὰ ξαναγίνει; Ὅχι. Σύμφωνα, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν ξαναγίνει πρέπει νὰ παρθοῦν ριζικὰ μέτρα καὶ νὰ γίνουν δεσποτικές παρεμβάσεις μεγάλης κλίμακος. Τὸ κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἀφήνει τοὺς πολίτες νὰ αὐθαιρετοῦν καὶ νὰ κινδυνεύουν νὰ καοῦν σὰν τὰ ποντίκια. Ὅφειλε νὰ τοὺς προστατεύσει. Τὸ Μάτι καὶ τὸ «κάθε Μάτι» πρέπει νὰ ἰσοπεδωθοῦν καὶ νὰ ξαναγίνει δάσος. Οἱ ἑκατοντάδες χιλιάδες κάτοικοι τῶν «Ματιῶν» πρέπει νὰ μετεγκατασταθοῦν σὲ νόμιμους οἰκισμοὺς, εἴτε ὑπάρχοντες εἴτε νεόδητους (που θὰ οἰκοδομηθοῦν σὲ μὴ δασικούς χώρους).

Εἶναι ὀλοφάνερο, πιστεύουμε, ὅτι τὸ παρὸν πολιτικὸ σύστημα δὲν μπορεῖ ἐκ τῆς φύσεώς του νὰ δώσει λύση στὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖο τὸ ἴδιο δημιούργησε, ἀναπαρήγαγε καὶ συντήρησε. Ἡ κατάσταση ἀπαιτεῖ ριζικὴ λύση, καὶ ριζικὴ λύση εἶναι ἡ κοπὴ τῆς ρίζας τοῦ προβλήματος. Ἡ λύση εἶναι: *α) ἡ ἀλλαγὴ τῆς νομοθεσίας γιὰ τὰ αὐθαίρετα καὶ τὸ γκρέμισμα ὅλων τῶν αὐθαιρέτων πὸν βρίσκονται ἐντὸς δασικῆς ἐκτάσεως καὶ ρεμάτων, β) ἡ κατάρτιση δασολογίου, ὥστε νὰ εἶναι ἀπολύτως κατοχυρωμένα τὰ ὅρια τῶν δασῶν, γ) ἡ ἀναδάσωση τῶν καμμένων ἐκτάσεων καὶ κατάργηση κάθε νόμιμης ἢ ἡμιμόνιμης δυνατότητας ἀποψίλωσης δασικῶν ἐκτάσεων, οἰκοδόμησης καὶ ἀλλαγῆς χρήσεως γης, δ) ἐνίσχυση τῶν ὑπηρεσιῶν πυροσβέσεως σὲ προσωπικὸ καὶ ἐξοπλισμὸ ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν ἐπαρκῶς στὰ καθήκοντά τους.*

Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι, ὡστόσο, ἀπλῶς, ἡ ἐκπόνηση μέτρων ἀλλὰ ἡ ἐφαρμογὴ τους. Μόνο ἓνα κράτος δικαίου, πὸν εἶναι ἱκανὸ νὰ ἐφαρμόσει τὴν νομιμότητα καὶ νὰ τηρήσει τὴν τάξη, εἶναι ἱκανὸ γιὰ ἓναν τέτοιον ἄθλο. Μποροῦμε νὰ φαντασθοῦμε τὸ μέγεθος τῶν λαϊκῶν ἀντιδράσεων ἐὰν τὸ κράτος ἀποφάσιζε νὰ γκρεμίσει ὅλα τὰ αὐθαίρετα, ὅπως ἐπίσης καὶ τὶς ἀντιδράσεις τῶν ἐπαγγελματιῶν «φίλων τοῦ λαοῦ», πὸν θὰ μετατρέπονταν σὲ διαπρύσιοι κήρυκες τῶν «λαϊκῶν δικαίων» γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἔχει «ὁ κοσμάκης τὸ σπιτάκι του». Ἔτσι, γιὰ νὰ δείξει τὸ κράτος ὅτι δὲν στρέφεται κατὰ τῶν λαϊκῶν στρωμάτων θὰ πρέπει νὰ ξεκινήσει ἀπὸ τὸ γκρέμισμα τῶν αὐθαιρέτων τῶν εὐπόρων. Ἀλλὰ ἴσως κι ἐκεῖ συναντήσῃ τὸ «λαϊκὸ μένος». Τὸ Athens Mall εἶναι, ξέρετε, κι αὐτὸ αὐθαίρετο. Ὅμως τὸ κράτος, ὡς μέσον κοινωνικῆς ὀργανώσεως τοῦ ἔθνους καὶ ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν μέσον γιὰ τὴν προαγωγή του, ὀφείλει νὰ συνετίζει καὶ νὰ σωφρονίζει τοὺς πολίτες ὅταν αὐτοὶ δὲν συμπεριφέρονται ὡς τέτοιοι ἀλλὰ σὰν ἀνήλικοι.

Ἔνα κράτος δικαίου εἶναι ἓνα κράτος τοῦ ὁποῦ ἀποκλειστικὸς γνώμονας εἶναι τὸ ὄφελος τοῦ ἔθνους, καὶ ἔθνικὸ ὄφελος εἶναι τὸ ὄφελος τοῦ ἔθνους ὡς συνόλου ὑπεράνω τῶν συμφερόντων ὅλων τῶν κοινωνικῶν ομάδων, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ ὄφελος τῶν μελλοντικῶν γενεῶν. Κατὰ συνέπεια, ἓνα τέτοιο κράτος δὲν βασιζέται στὴν πολιτικὴ δημαγωγία, τὸν λαϊκισμό, τὴν συναλλαγὴ καὶ τὴν ψηφο-

θηρία. Καὶ γι' αὐτὸ εἶναι σὲ θέση νὰ λαμβάνει καὶ κυρίως νὰ ἐφαρμόζει γενναίες ἀποφάσεις ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπὶ μέρους ἀντιδράσεων κοινωνικῶν ομάδων, ἀκόμη καὶ πολὺ μεγάλων, ποὺ θέλουν νὰ θέσουν τὰ συμφέροντά τους ὑπεράνω τοῦ ἐθνικοῦ ἀγαθοῦ.

Τὸ «ζουμί» λοιπόν: Ναι στὴν σωστὴ πολιτικὴ προστασία ἀλλὰ καὶ γκρέμισμα ὅλων τῶν ἀθαιρέτων!

Κι ὅποιος προτιμᾶει νὰ καεῖ: Τὰ παράπονά του στὴν «Δημοκρατία»!

26/7/2018

Σωτήρης Γιαννέλης

<https://engymo.wordpress.com>